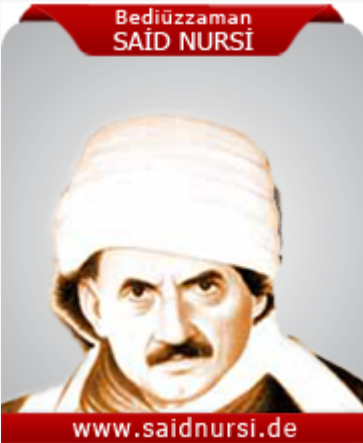

Âlem-i İslâm üzerinde fitnekârane siyaset

HUTUVAT-I SİTTE'DEN:

Herbir zamanın insî bir şeytanı vardır. Şimdi beşerde insan suretinde şeytanın vekili olan ruh-u gaddar, fitnekârane siyasetiyle cihanın her tarafına kundak sokan el-hannas, altı hutuvatıyla âlem-i İslâmı ifsad için insanlarda ve insan cemaatlerindeki habis menbaları ve tabiatlarındaki muzır madenleri, fiilî propaganda ile işlettiriyor, zayıf damarları buluyor.

Kiminin hırs-ı intikamını, kiminin hırs-ı câhını, kiminin tamahını, kiminin humkunu, kiminin dinsizliğini, hattâ en garibi kiminin de taassubunu işletip siyasetine vasıta ediyor.

Birinci Hatvesi: Der veya dedirir:

“Siz kendiniz de dersiniz ki: Musîbete müstehak oldunuz. Kader zalim değil, adalet eder. Öyleyse, size karşı muameleme razı olunuz.”

Şu vesveseye karşı demeliyiz: Kader-i ilâhî isyanımız için musîbet verir. Ona rızâdâde olmak, o günahın tevbe demektir. Sen ey mel'un! Günahımız için değil, İslâmiyetimiz için zulmettin ve ediyorsun. Ona rıza veya ihtiyarla inkiyad etmek—neûzü billâh—İslâmiyetten nedamet ve yüz çevirmek demektir.

Evet aynı şeyi—hem musîbettir—Allah verir, adalet eder. Çünkü günahımıza, şerrimize zecren ondan vazgeçirmek için verir. O şeyi aynı zamanda beşer verir, zulmeder. Çünkü, başka sebebe binaen ceza verir. Nasıl ki düşman-ı İslâm, aynı şeyi bize icra ediyor. Çünkü Müslümanız.

İkinci Hatvesi: Der ve dedirtir:

“Başka kâfirlere dost olduğunuz gibi bana da dost ve taraftar olunuz. Neden çekiniyorsunuz?”

Şu vesveseye karşı deriz:

Muavenet elini kabul etmek ayrıdır. Adâvet elini öpmek de ayrıdır. Bir kâfirin herbir sıfatı kâfir olmak ve küfründen neş’et etmek lâzım olmadığından, İslâmın eski ve müteceviz bir düşmanını def’ için, bir kâfir muavenet elini uzatsa, kabul etmek İslâmiyete hizmettir.

Senin ise, ey kâfir-i mel’un, senin küfründen neş’et eden teskin kabul etmez husûmet elini öpmek değil, temas etmek de İslâmiyete adâvet etmek demektir.

Eski Said Dönemi Eserleri, Yeni Asya Neşriyat, s. 449; Sünûhat, s. 97

LÛGATÇE:

el-hannas: Vesvese veren şeytan.

habis: Ps, kirli.

hırs-ı câh: Makam, mevki ve rütbe hırsı.

hırs-ı intikam: İntikam hırsı.

humk: Ahmaklık, bönlük, aptallık.

hutuvat: Hatveler, adımlar, aldatmalar.

Hutuvat-ı Sitte: Altı adım; İstanbul’u işgal eden İngilizler’in Müslüman halkı Osmanlı idaresinden soğutmak, halkı kıskırtmak, halka ümitsizlik aşılacak için giriştikleri hileli faaliyetleri yok etmek için Bediüzzaman Said Nursî’nin yazdığı risale.

inkıyad: Boyun eğmek.

mel’un: Lânetlenmiş.

neûzü billâh: Allah’a sığınırız.

rızâdâde: Rız olmuştur, rıza göstermiştir.

taassub: Körüne körüne bağlılık, bağnazlık.

tamah: Açgözlülük.